

The EU Strategy for Animal Welfare

EU:s strategi för djurvälfärd

Seminarium fredagen den 10 september 2010

Sammanfattning av Ann-Helen Meyer von Bremen
Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien, Drottninggatan 95 B, Stockholm

The EU Strategy for Animal Welfare

EU:s strategi för djurvelfärd

Att EU:s kvarnar ibland mal mycket långsamt framgick med all tydlighet under KSLA:s seminarium m "The EU Strategy for Animal Welfare". Beskedet från EU:s tjänstemän är att det kommer att dröja länge innan Europa får en gemensam djurskyddslag.

EU-parlamentarikern *Marit Paulsen* (fp) la i våras fram ett förslag till en gemensam europeisk djurskyddslag. Förslaget mottogs mycket positivt och då trodde hon att lagen skulle kunna bli verklighet redan inom fem år. Att döma av KSLA:s seminarium om EU:s djurvelfärd som arrangerades den 10 september, är det en alldeles för optimistisk tidsplan. *Andrea Gavinelli*, chef för djurvelfärdfrågorna inom kommissionen, trodde på ett betydligt längre tidsperspektiv än så. *Franck Berthe*, chef för djurhälsa och djurvelfärd på EFSA (European Food Safety Authority) ansåg också att det skulle dröja innan lagen blir verklighet. För EFSA ligger fokus för närvarande på att få fram vetenskapliga mätindikatorer på djurens välfärd och bara det arbetet kommer att ta sin tid. Först därefter blir det dags för politiken att komma in i bilden.

– Om fem år vet vi att vi kommer att ha en massa nya epidemiologiska data om djurvelfärd att diskutera kring, sade *Franck Berthe*.

Vare sig *Gavinelli* eller *Berthe* vågade dock spekulera i när EU kommer att vara beredda att fatta ett beslut.

Marit Paulsen berättade att hon hade EU:s lag för livsmedelssäkerhet som förebild när hon var med och utarbetade förslaget till en gemensam djurskyddslag.

– Lagen har skapat ett bra system för livsmedelssäkerhet i Europa. Den är ett förhandlingsargument i WTO, såväl som i bilaterala förhandlingar och den har gett oss en bra nivå på livsmedelssäkerhet. Låt oss därför kopiera idén till djurskyddet, sade *Marit Paulsen*.

En gemensam djurskyddslag ger EU förhandlingsstyrka på världsmarknaden och kan även skapa "konkurrens på lika villkor", något som efterfrågas av många lantbrukare i medlemsländerna i dag. Det är nämligen ingen utpräglad svensk uppfattning att det egna landets djurskyddslag försämrar konkurrensläget för primärproduktionen, samma argumentation finns i hela Europa, menade *Marit Paulsen*.

Förutom att höja nivån på det europeiska djur-

skyddet, kan en gemensam lag också ge en bättre bild och kontroll av antibiotikaanvändningen, menade *Paulsen*. En fråga som blir allt mer angelägen.

En konsekvens av en framtida lag är att inget enskilt land kan ha strängare djurskyddsregler. *Marit Paulsen* har tidigare sagt att hon misstänker att svensk djurskyddsstandard därför kommer att sänkas. Däremot betonade hon att inget hindrar privata aktörer som Svenskt Sigill, KRAV och liknande att ha hårdare regelverk.

– Har inte historien lärt oss att det är en fördel att ha medlemsländer som är i fronten?, frågade *Gunnela Ståhle* från Svenskt Sigill.

– Vad händer då med länder som är vid sidan om, länder som Ungern, Rumänien, Grekland osv, vill ni lämna dem bakom er?

– Det är okej för organisationer att ha strängare regler, men vi måste ha en gemensam nivå, svarade *Marit Paulsen*.

Andrea Gavinelli redogjorde för några av de beslut som har fattats inom EU under de senaste åren, som lagen om försöksdjur, regelverk för kycklingproduktion och förbud mot att använda produkter av hund- och kattpäls.

Det finns en ökad efterfrågan på riktlinjer som närmar sig djuren på ett mer ansvarsfullt sätt, sade *Andrea Gavinelli*.

Sonja van Tichelen, chef för den europeiska djurskyddsorganisationen Eurogroup for Animals, berömde visserligen *Gavinellis* arbete, men hävdade att EU egentligen inte har någon strategi för djurvelfärden och att det saknas politisk vilja.

– Det sägs ofta att vi inte kan skärpa reglerna om vi vill kunna konkurrera på världsmarknaden, men jag har aldrig sett en kvantifierad studie över sambandet mellan höjda djurskyddsregler och mindre försäljning, sade *Sonja van Tichelen*.

Enda sättet att åstadkomma en förändring är att ge bönderna betalt för att satsa på djurvelfärd, ansåg *Sonja van Tichelen*. Hon föreslog därför att en del av gårdsstödet redan nu börjas användas för att premiera de bönder som jobbar med djurvelfärd.

– I Tyskland tog det bara ett år att ställa om från burar till inredda burar, tack vare att producentererna fick stöd.

Hon fick medhåll av *Marit Paulsen*, som samtidigt påpekade att en ersättning måste vara vetenskapligt baserad och att vägen dit är lång.

Samma åsikt hade Gavinelli:

– Betalning är inget bra instrument förrän vi har ett bra system för benchmarking, sade han.

Sonja van Tichelen hävdade dock att det finns möjlighet att mäta och redan i dag betala ut ersättningar för vissa insatser som lantbrukarna gör för att förbättra djurskyddet. Hon pekade också på att det alltid efterfrågas omfattande vetenskapliga utredningar innan man kan stödja insatser på djurskyddsområdet, medan samma krav aldrig ställs när det gäller andra typer av jordbruksstöd.

– Man säger alltid att djurvälstånd ska baseras på vetenskap, men i slutändan så kommer det ändå att handla om en politisk kompromiss, sade hon.

Marc Jansen, kvalitetschef hos holländska dagligvaruhandeln, Dutch Food Retail Association, pratade också om vikten att genomföra förbättringar inom djurskyddet nu.

Det kommer att ta flera år innan vi får en reglering på EU-nivå. Vi har inte tid för det. Konsumenten efterfrågar ett bättre djurskydd nu, sade Marc Jansen.

Han berättade att de holländska livsmedelskedjorna i allra högsta grad känner av ett ökat intresse för djurvälstånd. Livsmedelsskandaler, utbrott av smittsamma djursjukdomar, allt starkare djurskyddsorganisationer och djurvälståndspartier som kandiderar till parlamentet har lett till en rad olika beslut inom livsmedelshandeln: förbud mot burägg, kastring av grisar utan bedövning och uppfödning av vitt kalvkött. Dessutom pågår en diskussion om krav på bete för mjölkkor, vilket har lett till att kedjornas egna varumärken på mejerisidan ställer krav på bete.

En sak ska man vara medveten om, ett lågt pris får inte bönderna att göra något, sade Marc Jansen.

Program fredagen den 10 september 2010

Moderator: Professor Martin Wierup

Referent: Ann-Helen Meyer von Bremen, Uttryck AB

09.00	Registration	
09.30	KSLA welcoming remarks	Åke Barklund Academy secretary, KSLA
09.40	The EU and the animals – new perspectives	Marit Paulsen Member of the European Parliament
09.55	Ongoing and future strategies for animal welfare in the EU	Andrea Gavinelli Head of Unit, DG Sanco, European Commission
10.15	Strategy for the animal based scientific assessment of animal welfare	Dr Franck Berthe Head of Unit (for animal health and animal welfare), EFSA
10.35	<i>Break</i>	
10.45	EU and animal welfare	Sonja van Tichelen Director, The Eurogroup for animals
11.05	The consumer's responsibility and animal welfare	Marc Jensen Director of consumer affairs and quality, Dutch Food Retail Association
11.25	The Swedish perspective on present and future animal welfare in the EU	Leif Dennerberg CVO, The Swedish Board of Agriculture
11.45	Discussion	
12.45	Closing remarks	

Seminariedeltagare

Bo	Algers	Helena	Hansson	Anna	Niklasson
Anne	Amneus	Monica	Hansson	Kristina	Olofsson
Hans	Andersson	Alexandra	Hermansson	Marit	Paulsen
Sture	Andersson	Eva	Hjerpe	Jens	Pettersson
Gunnar	André	Peter	Holgersson	Roger	Pettersson
Ellen	Anker-Kofoed	Göran	Hugoson	Jan	Philipsson
Karin	Artursson	Mats	Höggren	Satu	Raussi
Malin	Axel-Nilsson	Ann	Jaconelli	Nadine	Reefmann
Åke	Barklund	Maria	Jalmlöv	Jan	Rendel
Per	Baumann	Marc	Jansen	Oriol	Ribo
Johan	Beck-Friis	Sara	Johansson	Emelie	Rohdin
Lotta	Berg	Gullvy	Jonsson	Elin	Rolandsdotter
Britt	Berglund	Sten	Jonsson	Guna	Rudzite
Annika	Bergman	Christian	Juliusson	Åke	Rutegård
Frank	Berthe	Anders	Kiessling	Ulrike	Segeström
Harry	Blokhuis	Katja	Landeström	Leida	Sergo
Erika	Brendov	Emma	Larsson	Mats	Sjöquist
Carl	Brunius	Pia	Larsson	Birgitta	Staa Larsson
Katarina	Cvek	Thordis	Lecomte	Magnus	Stark
Björn	Dahlén	Alexandra	Leijonhufvud	Margareta	Stéen
Göran	Dalin	Thomas	Lind	Sofia	Strandberg
Leif	Denneberg	Susanne	Lindahl	Gunnela	Stähle
Stig	Einarsson	Ann	Lindberg	Kerstin	S Sjaunja
Veronica	Ekström	Bo	Lindmark	Peter	Svensson
Helena	Elofsson	Katarina	Lingehag-Ekholm	Elisabeth	Tjärnström
Christina	Engfeldt	Frida	Lundmark	Arvid	Ugglå
Jesper	Flygare	Kerstin	Lundström	Anna	Wallenbeck
Flavio	Forabosco	Maria	Mehlqvist	Sonja	Van Tichelen
Lennart	Fremling	Ann-Helen	Meyer von Bremen	Åsa	Widebäck
Tobias	Fränstam	Taina	Mikkonen	Martin	Wierup
Andrea	Gavinelli	Kirsten	Mortensen	Lillemor	Wodmar
Inge	Gerremo	Ingrid	Mossberg	Karin	Åhl
Pia	Gustafsson	Cecilia	Müller	Per	Österlund
Åsa	Hagelstedt				

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien
Drottninggatan 95 B
Box 6806, 113 86 Stockholm
tel 08-54 54 77 00, fax 08-54 54 77 10
www.ksla.se, akademien@ksla.se

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien (KSLA) är en mötesplats för den gröna sektorn. Akademien är en fri och oberoende nätverksorganisation som arbetar med frågor om jordbruk, trädgårdsbruk, livsmedel, skog och skogsprodukter, fiske, jakt och vattenbruk, miljö och naturresurser samt skogs- och lantbrukshistoria. Vi arbetar med frågor som berör alla och som intresserar många!